

vi, at nogle af de grundlæggende kompetencer går tabt.

For det tredje ønsker vi at styrke fagene, men ikke kun dansk. Det er afgørende, at kreative fag, musiske fag, kulturfag og andre gør det muligt at arbejde med at løfte opgaverne for børn, unge og voksne der, hvor pædagogen nu engang har sit arbejde. Dermed modsætter vi os også tendenserne til en akademisering og en teoretisering, en slags minilærer som rollemodel, for pædagogen underviser ikke. Det er ikke det, der er målet med uddannelsen, og pædagogens pædagogik er ikke den samme som lærerens pædagogik.

Der er såmænd lærere nok for børn, unge og voksne. Der er brug for, at den pædagogiske faglighed styrkes til at være nær og deltagende frem for fjern og observerende. Dermed står det også helt centralt, at vi diskuterer, hvad det er for en omsorg, og hvad det er for en evne til at se og tale med børn og voksne, der skal til, for at man kan støtte den menneskelige udvikling, sådan som i hvert fald en del af pædagogens faglighed retter sig mod.

For det fjerde praktikken: Vi kan godt se fordelene ved en SU-baseret praktik, men det kræver, at praktikken ses på en helt anden måde, tænkes sammen med undervisningen på seminarierne, og at der på praktikstederne er uddannede vejledere, og det er en ganske større mundfuld, end det måske umiddelbart lyder til at være.

Kl. 16.05

Forudsætningen er også, at vi kan finansiere det og finansiere det rigtigt, og vi drøfter gerne, hvordan vi kan gøre det, men vi synes, det er vigtigere, at vi gør os ganske klart, at sådan som det er lagt op for indværende, kommer det faktisk til at koste ret mange penge.

Vi drøfter også gerne, om praktikken kan gøres kortere. Der er meget praktik i pædagoguddannelsen, og vi synes, der kunne være tid at hente til nogle af de andre fag og andre overvejelser ved at gøre praktikken kortere.

For det femte: Pædagoger er ikke den gruppe, der deltager mest i efter- og videreuddannelse, og det er der sikkert fornuftige grunde til, som ikke er pædagogernes egne, de er givetvis som regel økonomiske. Vi ønsker gennemført forsøg med en 2-årig fortsat tilknytning til seminarierne for pædagogerne. Det vurderer vi at både de nyuddannede og seminarierne vil kunne have gavn af, for det giver en helt anderledes direkte

tilbage melding om, hvad det er for et arbejdsmarked, som pædagogerne møder.

I modsætning til pædagoguddannelsen er det ikke længe siden, at uddannelsen til lærer i folkeskolen blev reformeret, også mere grundlæggende end man måske umiddelbart troede på seminarierne. Vi har set på evalueringen, og vi havde faktisk ønsket, at vi kunne foretage nogle justeringer tidligere, sådan som det også har været nævnt af den socialdemokratiske ordfører. Igen her er der meget, som man kunne vælge at kommentere. Jeg har taget fem punkter ud.

For det første ønsker vi, at læreruddannelsen fortsat skal give kompetence til at undervise på alle skolens klassetrin. Det skal man kunne i op til fire fag, men vi diskuterer gerne, om valget af et samlet danskfag eller matematikfag betyder, at den studerende derudover kun har to linjefag. Det tror vi giver en bedre balance i arbejdsbyrden, og det giver også rum til at styrke danskfaget og matematikfaget timemæssigt.

Vi tror, at det er helt afgørende for at fastholde folkeskolen som folkeskole, at alle studerende får nogle generelle kompetencer. Det er kompetencer, som kan gives bl.a. i et grundfag, dansk og kommunikation. Evnen til at kunne forholde sig til forældrene, evnen til at kunne fortælle klart, men også åbent, hvad det er, man laver, skal styrkes.

Alle studerende skal også gives kompetence i at undervise børn, der repræsenterer flere forskellige kulturer, både etniske kulturer, sociale kulturer, både et-, to- og flersprogede. Der skal selvfølgelig også være mulighed for at specialisere sig inden for det, og derfor ønsker vi også, at dansk som andetsprog bliver et egentligt linjefag.

Men vi ser det som meget afgørende, at de lærerstuderende faktisk klædes på til at undervise i folkeskolen, sådan som den er, når den er en folkeskole, nemlig en skole, hvor børn har mange forskellige baggrunde.

For det andet ønsker vi også, at alle studerende skal have styrket kompetencen til kravet om differentieret undervisning, ikke nødvendigvis for at blive specialister eller speciallærere, men for at vide, hvad de faktisk kan gøre, hvad de kan gøre inden for timen, hvad de selv kan håndtere inden for klassens ramme, eller hvornår de skal tilkalde andre eller give eleven et helt andet tilbud.

Når det er så afgørende, er det jo bl.a. på grund af folkeskolelovens allerførste linje: »Skolen skal i samarbejde med forældrene ...« Det